

Gmina Miasto Łańcut

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI
MIASTA ŁAŃCUTA NA LATA 2015-2020**

Instytut Rozwoju Miast

Kraków 2015

Opracowanie:

Instytut Rozwoju Miast
Zakład Polityki Miejskiej i Rewitalizacji

1. mgr Antoni Matuszko
2. mgr Aleksandra Gargol
3. mgr Katarzyna Kudłacz

Spis treści

1. Wstęp	5
1.1. Podstawa prawna sporządzenia prognozy.....	5
1.2. Przedmiot opracowania	6
1.3. Zakres opracowania	7
1.4. Metodyka	7
2. Informacje o zawartości Lokalnego Programu Rewitalizacji.....	8
2.1. Ogólna charakterystyka i główne cele Lokalnego Programu Rewitalizacji	8
2.2. Powiązanie Lokalnego Programu Rewitalizacji z innymi dokumentami strategicznymi i planistycznymi.....	9
3. Charakterystyka obszaru oraz obecnego stanu środowiska	10
3.1. Analiza i ocena aktualnego stanu środowiska oraz problemy jego ochrony istotne z punktu widzenia realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie	10
3.1.1. Położenie fizycznogeograficzne	10
3.1.2. Budowa geologiczna	10
3.1.3. Rzeźba terenu	11
3.1.4. Gleby	11
3.1.5. Stosunki wodne.....	11
3.1.6. Klimat	12
3.1.7. Roślinność	12
3.1.8. Walory krajobrazowe i kulturowe	13
3.2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	14
3.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń zawartych Lokalnym Programie Rewitalizacji	17
4. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko powstałe w wyniku wdrożenia LPR	18
4.1. Przewidywane znaczące oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe, pozytywne i negatywne) na środowisko, w tym na obszar NATURA 2000	18
4.2. Skumulowane i transgraniczne oddziaływanie na środowisko	26

4.3. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w związku z realizacją zadań LPR	26
4.4. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zwartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji.....	27
5. Propozycja przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu oraz częstość jej przeprowadzania	28
6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	29

1. Wstęp

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem przedstawiającym ocenę oddziaływania na środowisko skutków realizacji programu rewitalizacji. Celem dokumentu jest identyfikacja przewidywanych ewentualnych skutków wpływu ustaleń LPR na środowisko, ocena zaproponowanych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych oraz zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska.

1.1. Podstawa prawna sporządzenia prognozy

Podstawą prawną do opracowania prognozy jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo Ochrony Środowiska* (Dz. U. z 2008 r. nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami) oraz ustawa z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2008 r. nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

Ww. ustawa zawiera także regulacje prawne odpowiadające ustaleniom podjętym na poziomie międzynarodowym w dyrektywach Wspólnot Europejskich, m. in. w:

- Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko* (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
- Dyrektywie Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne* (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985),
- Dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku *w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory* (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
- Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 roku *w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG* (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
- Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 roku *przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału.*

Dodatkową podstawę prawną stanowią ustawy i rozporządzenia krajowe, m. in.:

- *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późniejszymi zmianami),

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397 z późniejszymi zmianami),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1800),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r. Nr 192 poz. 1883),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 roku w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031),
- Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 roku o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 210 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469),
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 roku poz. 267 z późniejszymi zmianami).

1.2. Przedmiot opracowania

Prognozę wykonano dla potrzeb Lokalnego Programu Rewitalizacji dla miasta Łańcuta. Omawiany obszar rewitalizacji obejmuje zasięgiem ściśle centrum miasta, Rynek i Plac Sobieskiego, Muzeum-Zamek wraz z Parkiem Zamkowym, teren Lasu komunalnego Bażantarnia, osiedla mieszkaniowe (Trześnik, Sikorskiego, Generała Stanisława Maczka, 3 Maja), obszary poprzemysłowe (dawny Staw Browarny) i powojkowe (dawne koszary przy ul. 10 Pułku Strzelców Konnych) oraz przestrzenie i obiekty pełniące różne funkcje usługowe. Powierzchnia analizowanego obszaru wynosi 2 km², co stanowi 10,3% powierzchni Łańcuta. Obszar zamieszkiwany jest przez 5 136 osób (28,6% ogółu ludności miasta).

Wyznaczony obszar rewitalizacji posiada wielofunkcyjny charakter i spełnia istotne funkcje (m.in. administracyjną, gospodarczą, usługową, społeczną i mieszkaniową) zarówno względem mieszkańców

samego miasta, jak również mieszkańców powiatu łańcuckiego. Jest to obszar o dużym potencjalnie wewnętrznym i istotnym znaczeniu dla rozwoju społeczno-gospodarczego całego miasta.

1.3. Zakres opracowania

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone zgodnie z wymogami ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2008 r. nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W ramach prognozy przedstawiono ogólną charakterystykę ustaleń zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji oraz powiązania programu z innymi projektami strategicznymi i planistycznymi. W opracowaniu zawarto również ocenę istniejącego stanu środowiska przyrodniczego, krajobrazowego i kulturowego, a także wpływ realizacji ustaleń programu na ich funkcjonowanie.

1.4. Metodyka

Prognoza jest oceną oddziaływania projektu na środowisko, a także w przypadku niekorzystnych zmian, propozycją jego modyfikacji w celu zminimalizowania niekorzystnego wpływu na środowisko.

Ocena oddziaływania projektu na środowisko opiera się na analizie:

- aktualnego stanu funkcjonowania środowiska, określeniu jego odporności na degradację i wyznaczeniu progów krytycznych,
- uwarunkowań wynikających z ustaleń Lokalnego Programu Rewitalizacji,
- działań związanych z realizacją ustaleń na obszarze objętym programem.

Sporządzając niniejszą prognozę posłużono się metodami analitycznymi i waloryzacyjnymi, opierając się na analizie środowiskowej i statystycznej oraz prognozowaniu eksperckim.

2. Informacje o zawartości Lokalnego Programu Rewitalizacji

2.1. Ogólna charakterystyka i główne cele Lokalnego Programu Rewitalizacji

Lokalny Program Rewitalizacji dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 jest dokumentem planistycznym, zawierającym kluczowe, z punktu widzenia lokalnej społeczności oraz władz miasta, zadania. Stanowi także narzędzie kontroli i koordynowania ich realizacji dla osiągnięcia celów stawianym rewitalizacji.

Program składa się z kilkunastu części. Pierwszą z nich stanowi opis jego powiązań z dokumentami strategicznymi i planistycznymi jednostek wyższego rzędu, jak również Gminy Miasto Łańcut. Druga część dokumentu obejmuje pogłębioną diagnozę istniejącego stanu na obszarze miasta, w podziale na 5 sfer (przestrzenno-funkcjonalną, środowiskową, techniczną, gospodarczą i społeczną). Trzecia część dokumentu zawiera delimitację i charakterystykę obszaru rewitalizacji, ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk kryzysowych w poszczególnych sferach oraz potencjałem rozwojowym obszaru i jego znaczeniem dla rozwoju całego miasta. Czwarta część programu przedstawia planowane efekty procesu rewitalizacji. W kolejnych rozdziałach przedstawiono cele rewitalizacji wraz ze wskazanymi kierunkami działań oraz opis planowanych przedsięwzięć rewitalizacyjnych, a także wskazano mechanizmy służące zapewnieniu komplementarności między poszczególnymi projektami rewitalizacyjnymi oraz plan finansowy rewitalizacji. Następne rozdziały zawierają opis mechanizmów służących włączeniu mieszkańców, przedsiębiorców, jak również innych podmiotów i grup w proces rewitalizacji, a także system wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Łańcuta. W ostatniej części przedstawiono system monitoringu i oceny skuteczności działań rewitalizacyjnych.

Głównym celem Lokalnego Programu Rewitalizacji dla miasta Łańcuta jest ograniczenie skali występowania negatywnych zjawisk i procesów na obszarze Śródmieścia i terenów doń przylegających, a także wzmocnienie wewnętrznego potencjału obszaru w celu zrównoważonego rozwoju całego miasta poprzez:

- przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom społecznym, promocję integracji oraz poprawę dostępności i jakości usług publicznych,
- racjonalne kształtowanie przestrzeni miejskiej oraz zapewnienie wysokiej dostępności i odpowiedniego standardu infrastruktury służącej zaspokajaniu potrzeb mieszkańców,
- rozwój lokalnej przedsiębiorczości oraz zwiększenie aktywności gospodarczej ludności,
- zapewnienie wysokiego standardu i efektywności energetycznej budynków.

2.2. Powiązanie Lokalnego Programu Rewitalizacji z innymi dokumentami strategicznymi i planistycznymi

Lokalny Program Rewitalizacji miasta Łańcuta na lata 2015-2020 wykazuje silne powiązania z innymi dokumentami strategicznymi i planistycznymi sporządzonymi na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. Należą do nich:

- Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2014-2020,
- Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie Gminy Miasto Łańcut na lata 2014-2020,
- Program Wspierania Rodziny Gminy Miasto Łańcut na lata 2014-2016,
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2014-2020,
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Łańcuta,
- Strategia Rozwoju Miasta Łańcuta na lata 2015-2020,
- Strategia ZIT Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego,
- Program Rewitalizacji dla Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego – Perspektywa 2030,
- Strategia Rozwoju Województwa – Podkarpackie 2020,
- Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020,
- Umowa Partnerstwa,
- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030,
- Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego 2020,
- Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020,
- Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020,
- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie,
- Strategia Rozwoju Kraju 2020,
- Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności,
- Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

3. Charakterystyka obszaru oraz obecnego stanu środowiska

3.1. Analiza i ocena aktualnego stanu środowiska oraz problemy jego ochrony istotne z punktu widzenia realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie

W opracowaniu dokonano analizy przyrodniczej obszaru rewitalizacji, ze względu na konieczność określenia oddziaływania poszczególnych przedsięwzięć na funkcjonowanie środowiska naturalnego. W poszczególnych częściach charakterystyki obszaru odnoszono się do terenu całej Gminy Miejskiej Łańcut.

3.1.1. Położenie fizycznogeograficzne

Łańcut usytuowany jest w południowo-wschodniej Polsce. Według regionalizacji fizycznogeograficznej J. Kondrackiego (2000), powiat łańcucki położony jest na terenie prowincji zwanej Karpaty Zachodnie (zaliczanej do podprowincji Północne Podkarpacie) i Pogórza Środkowobeskidzkiego (klasyfikowanego do podprowincji Zewnętrzne Karpaty Zachodnie). Samo miasto usytuowane jest na pograniczu dwóch mezoregionów, tj. Podgórze Rzeszowskiego oraz Pradoliny Podkarpackiej, leżących w obrębie Kotliny Sandomierskiej. Granica pomiędzy mezoregionami przebiega wzdłuż magistrali kolejowej, dzieląc tym samym teren miasta na dwie części: nizinną od strony północnej i wyżynną od południowej. Obszar objęty opracowaniem w całości położony jest na obszarze wyżynnym Podgórze Rzeszowskiego.

3.1.2. Budowa geologiczna

Teren miasta zlokalizowany jest na obszarze Zapadliska Przedkarpackiego, najmłodszej jednostki alpejskiej powstałej na terenie Polski i związanej z końcowymi etapami tektogenezy Karpat Polskich. W budowie geologicznej, Zapadlisko wyróżniają głównie osady środkowego i dolnego miocenu, z przewagą iłów i iłotupków (Mizerski, 2009). Warstwą nadrzędną są utwory czwartorzędowe wodno-lodowcowe o zróżnicowanej miąższości np. gliny zwałowe, osady żwirowo-piaszczyste. W budowie geologicznej rewitalizowanego obszaru przeważają formy charakterystyczne dla Podgórze Rzeszowskiego, wykształcone w postaci utworów eolicznych (lessy, pyły i gliny lessopodobne) i wodno-lodowcowych. W północno-zachodniej części analizowanej jednostki, w korycie rzeki Mikośka, dominują utwory czwartorzędowe.

3.1.3. Rzeźba terenu

Zróznicowana rzeźba terenu miasta uwarunkowana jest od położenia na pograniczu dwóch jednostek fizycznogeograficznych: Pradoliny Podkarpackiej i Podgórze Rzeszowskiego. Równoleżnikowe obniżenie zwane pradoliną to teren opadający w kierunku północno-wschodnim, osiągający wysokość od 201 do 207 m n.p.m. Mezoregion Pradoliny Podkarpackiej od południa graniczy z Podgórzem Rzeszowskim, stanowiącym wysoczyznę erozyjno-denudacyjną, której charakterystyczną cechą jest falista rzeźba. Podgórze budują następujące formy morfologiczne: wierzchowina lessowa i wodno-lodowcowa oraz dolina rzeki Wisłok. Wspomniany płaskowyż wznosi się w kierunku południowym. Las komunalny Bażantarnia położony w północnej części rewitalizowanego obszaru znajduje się na wysokości około 200 m n.p.m., natomiast teren centrum miasta w okolicach Zamku wznosi się do wysokości nawet 240 m n.p.m. Cechą charakterystyczną Podgórze Rzeszowskiego są wąwozy lessowe tworzące formy o stromych zboczach i płaskich dnach. Obszar rewitalizowany w całości położony jest w obrębie Podgórze Rzeszowskiego. Inne przykłady form charakterystycznych dla powierzchni morfologicznej miasta to doliny rzeczne. Mikośka, lewoboczny dopływ rzeki Wisłok to głęboko wcięta dolina o płaskich zboczach oraz podmokłym dnie. Koryto rzeki ma zróżnicowany kształt. W odcinku ujściowym jest to płaskodenna dolina o zboczach w kształcie skarp. Środkową część cechuje forma dolinna, natomiast w odcinku źródłowym – wciśnięta. W obrębie centrum miasta wyróżnić można także struktury pochodzenia antropogenicznego, tj. sztuczne nasypy, skarpy i wkopy. Zajmują one niewielką część terenu.

3.1.4. Gleby

Obszar całego miasta charakteryzuje się zróżnicowaną topologią gleb. W północnej części Łańcuta w obszarze Pradoliny Podkarpackiej wyróżnia się przede wszystkim: mady brunatne oraz glejowe. W południowej części miasta przeważa pokrywa glebowa wykształcona na utworach lessowych, wyróżniająca Podgórze Rzeszowskie. W samym obszarze rewitalizacji występują gleby brunatne (kwaśne i wylugowane), czarnoziemy (zdegradowane i deluwialne), a lokalnie pseudobielice. W granicach wyznaczonego terenu miasta wyróżnić można także struktury pochodzenia antropogenicznego tj. urbanoziemy, gleby ogrodowe.

3.1.5. Stosunki wodne

Według podziału hydrograficznego obszar aglomeracji Łańcuta przynależy do zlewni Wisłoka, stanowiącego największy lewobrzeżny dopływ Sanu (Chowaniec i in., 2007). Do wód powierzchniowych omawianego terenu zaliczyć można lewobrzeżny dopływ Wisłoka – rzekę Mikośkę, której koryto biegnie wzdłuż północno-zachodniej granicy obszaru rewitalizacji. Z uwagi na działalność człowieka poszczególne fragmenty koryta Mikośki zostały skanalizowane i przykryte. W wyniku ulewnych opadów typu burzowego, w korytach rzek następuje wzrost przepływu, czego efektem jest zalewanie miasta. Do zabezpieczeń przeciwpowodziowych zaliczyć można liczne stawy

i naturalne zbiorniki wód powierzchniowych, pełniące m.in. funkcje retencyjne na obszarze miasta. Przykładowe zbiorniki retencyjne znajdują się w okolicy ul. Henryka Sienkiewicza (północno-zachodnia część rewitalizowanego obszaru) oraz na terenie ogrodów zamkowych. Wody podziemne zlokalizowane na obszarze rewitalizacji to przede wszystkim wody gruntowe wytworzone w czwartorzędowych utworach wodno-łodowcowych, podścielających warstwę lessową i zalegających na nieprzepuszczalnych łdach trzeciorzędowych. Wydajność wód podziemnych jest zróżnicowana i stosunkowo niewielka. Zasilanie warstwy wodonośnej odbywa się głównie przez infiltrujące wody opadowe.

3.1.6. Klimat

Pod względem klimatycznym Łańcut zalicza się do klimatów regionu Małopolski Wschodniej. W ciągu roku średnia liczba godzin usłonecznienia rzeczywistego oscyluje w granicy 1507. Średnia roczna temperatura powietrza osiąga wartość 7,9°C, w lipcu wynosi ona 18,2°C, z kolei w najchłodniejszym miesiącu styczniu zaledwie (-3,1)°C. Wartość średniego rocznego zachmurzenia wynosi 63%. Największe zachmurzenie notuje się w miesiącu grudniu (76%), najmniejsze w sierpniu (51%). W regionie Małopolski Wschodniej roczna średnia suma opadów wynosi 652mm. Najwyższe sumy opadów charakterystyczne są dla sierpnia (95mm), najniższe dla lutego (29mm). Średnia liczba dni mroźnych ($t_{\max} < 0^{\circ}\text{C}$) wynosi 40, natomiast dni upalnych ($t_{\max} > 30^{\circ}\text{C}$) jest tu około 90. Położenie Łańcuta w pobliżu dwóch wielkich makroregionów wpływa na kształtowanie warunków klimatycznych miasta. Łagodniejszy klimat Kotliny Sandomierskiej kontrastuje z górskim klimatem charakterystycznym dla Pogórza Karpackiego. Łańcut położony jest w strefie przejściowej o przeważających wpływach klimatu kontynentalnego (Woś, 2010).

3.1.7. Roślinność

Według podziału geobotanicznego J. Matuszkiewicza (2008) obszar miasta położony jest w Krainie Kotliny Sandomierskiej, dokładnie w Okręgu Przemysko-Rzeszowskim. Łańcut usytuowany jest w strefie roślinności przejściowej, cechującej się zwiększonym kontynentalizmem, skutkiem czego jest wzrost występowania roślinności karpackiej i górskiej na rzecz zmniejszenia się udziału gatunków borealnych i subborealnych. Najcenniejsze kompleksy przyrodnicze znajdujące się w obszarze rewitalizacji to przede wszystkim: Zespół Zamkowo-Parkowy i Las Komunalny Bażantarnia. W historycznym drzewostanie Parku Zamkowego przeważają dęby szypułkowe, lipy drobnolistne i szerokolistne, topole białe oraz jesiony wyniosłe. W ogrodach zamkowych wyróżnia się również gatunki zagraniczne, tj. sofora japońska, platan klonolistny, miłorząb dwuklapowy (najstarszy w Polsce). Wśród krzewów dominują: forsycja, jaśminowiec oraz liguster pospolity. Obszar pałacowo-zamkowy stanowi przykład doskonale zadbanego fragmentu zieleni miejskiej i jest wizytówką miasta. W północno-wschodniej części obszaru rewitalizacji znajduje się Las Komunalny Bażantarnia, położony jest na krawędziowym stoku Podgórze Rzeszowskiego. W drzewostanie dominuje: brzoza brodawkowata, lipa szerokolistną, buk zwyczajny, jawor, klon, topola oraz jesion

wyniosły. W części południowo-zachodniej lasu komunalnego przeważają dęby. W podszycie wyróżnia się przede wszystkim takie gatunki jak: bez czarny, kruszyna, głóg jednoszyjowy i leszczyna. W przyziemnej warstwie runa leśnego znajdują się gatunki roślinne, do których zalicza się: pokrzywę, kuklik pospolity, bluszcz kurdybanek oraz glistnik jaskółcze ziele. W obrębie obszaru rewitalizacji wyróżnić można również tereny zieleni urządzonej tj. zieleńce, skwery, zieleń przyuliczna i ogrody przydomowe.

3.1.8. Walory krajobrazowe i kulturowe

Łącut to niezwykle atrakcyjny ośrodek miejski, nie tylko w skali województwa, ale również kraju. Walory krajobrazowe miasta kształtowane są przez środowisko naturalne i kulturowe. Najcenniejszym obiektem na obszarze rewitalizacji, będącym wizytówką miasta, jest Zespół Zamkowo-Parkowy. Pozostałymi obszarami o wysokich walorach przyrodniczych są: obszar Starorzeczka Wisłoka, Las Komunalny Dębnik oraz Las Komunalny Bażantarnia.

W 2014 roku na terenie Łącuta znajdowało się 95 obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków oraz 453 obiekty zabytkowe zamieszczone w ewidencji zabytków. Na obszarze rewitalizacji znajdują się najważniejsze zabytki miasta (72 obiekty wpisane do rejestru zabytków i 239 obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków), wśród nich dawna rezydencja magnackich rodów Muzeum-Zamek.

Centrum miasta wyróżnia zabytkowy układ urbanistyczny. Najstarsze kamienice pochodzą z XVI i XVII wieku. Po wielkim pożarze miasta w roku 1820 charakter zabudowy centrum został w znacznym stopniu zmieniony. Istotne w strukturze urbanistycznej miasta są także lata Autonomii Galicyjskiej. Centrum miasta wyróżnia się zabudową willową pochodzącą z okresu galicyjskiego i międzywojennego.

W centrum miasta zlokalizowany jest kompleks zamkowy rodu Lubomirskich, Czartoryskich i Potockich – jeden z dwóch Pomników Historii województwa podkarpackiego, który w 1925 roku został zaklasyfikowany jako cenny zabytek ziemi łańcuckiej. Zamek został wzniesiony w latach 30. XVII wieku, w stylu nawiązującym do włoskiej architektury, otoczony parkiem w stylu angielskim. Wnętrze Zamku ozdabiają cenne dzieła klasycystyczne. Na terenie kompleksu odznacza się również Oranżeria, Glorieta i Zameczek Romantyczny.

W 1944 roku na terenie Zamku powstało Muzeum, które obecnie realizuje cele polegające na utrzymaniu, konserwacji, dokumentacji oraz udostępnianiu obiektów i eksponatów potencjalnym turystom, a także współpracuje przy organizacji wydarzeń o charakterze kulturowym (np. Muzyczny Festiwal w Łącutcie)

Kolejnym istotnym zabytkiem w przestrzeni miasta jest, istniejący od XVIII wieku, folwark „Na Górnem”, który pełni funkcję zaplecza gospodarczego zamku.

Na uwagę zasługuje także zabytkowy klasztor oo. Dominikanów, którego początki sięgają przełomu XIV i XV wieku. Klasztor trzykrotnie uległ zniszczeniu (podczas najazdów Tatarów, najazdu księcia

Rakoczego oraz pożaru miasta w 1820 roku). Skutkiem późniejszej modernizacji obiektu była rozbudowa koszar wokół kompleksu. W XX wieku klasztor pełnił różne funkcje, od szpitala wojskowego, przez dom wycieczkowy, po przychodnię lekarską. Obecnie znajduje się w nim siedziba PPTK. W najbliższych latach planuje się umieścić w nim Centrum Historii i Sztuki.

W granicach obszaru rewitalizacji znajdują się także inne cenne obiekty dziedzictwa kulturowego (m.in. kościół parafialny p.w. św. Stanisława Biskupa i Synagoga z 1761 roku).

3.2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Budowa geologiczna i tektonika

Obszar objęty opracowaniem w całości położony jest w obrębie jednostki fizycznogeograficznej zwanej Podgórzem Rzeszowskim. Budowa geologiczna i tektonika nawiązuje do długotrwałych procesów na obszarze Zapadliska Przedkarpacciego, najmłodszej jednostki alpejskiej powstałej na terenie Polski i związanej z końcowymi etapami tektogenezy Karpat Polskich. Analizowany obszar charakteryzuje się występowaniem osuwisk oraz terenów zagrożonych ruchami masowymi. Według *Systemu Ochrony Przeciwosuwiskowej Państwowego Instytutu Geologicznego*, w północno-zachodniej części obszaru objętego LPR, wzdłuż ulicy Podwale, wyróżniono teren okresowo narażony na wystąpienie procesów osuwiskowych. Wzdłuż ulic: Henryka Sienkiewicza, Podwale, Dominikanów, wyznaczono obszary zagrożone ruchami masowymi. Na terenie Lasu Komunalnego Bażantarnia (zachodnia część obszaru) znajdują się dwa okresowo występujące osuwiska. Na obszarze rewitalizacji nie występują obszary i tereny górnicze.

Gleby

Na obszarze rewitalizacji przeważają gleby brunatne kwaśne i wyługowane. Jakość tych gleb nawiązuje do użytkowania terenu. Przewaga obszarów zurbanizowanych obniża walory pokrywy glebowej oraz wpływa na jej degradację. Do największych potencjalnych źródeł zanieczyszczeń zlokalizowanych w granicach obszaru rewitalizacji zalicza się:

- zanieczyszczenia transportowe pochodzące z komunikacji samochodowej (trakty komunikacyjne o znaczeniu krajowym i regionalnym przebiegające przez centrum miasta),
- absorpcja zanieczyszczeń atmosferycznych,
- składowiska odpadów komunalnych.

W granicach analizowanego obszaru pojawiają się trudności z określeniem dokładnego chemizmu gleb, ze względu na brak monitoringu jakości gleb.

Wody powierzchniowe

Na podstawie *Ramowej Dyrektywy Wodnej* w sprawie sposobu klasyfikacji jednolitych części wód powierzchniowych z 2011 roku, lewobrzeżny dopływ Wisłoka – Mikośka – odwadniająca północno-zachodnią część analizowanego obszaru, cechuje zły stan jakości wód, zarówno pod względem

biologicznym, fizykochemicznym, jak i ekologicznym. Antropogeniczne koryto w wyniku działalności człowieka zostało silnie przekształcone, co znacznie obniżyło walory ekologiczne ciek. Potencjał biologiczny rzeki określany jest jako zły, z tytułu dużej zawartości fitobentosu. Prowadzi to do wystąpienia procesu eutrofizacji oraz zanieczyszczenia wód związkami organicznymi. Podłączenie koryta do sieci kolektorów burzowych i kanalizacji sanitarnej wpływa na obniżenie klasy elementów fizykochemicznych. W wyniku drenażu substancji biogennych do koryta rzeki, wody ulegają m.in. zakwaszeniu i zasoleniu. Również potencjał ekologiczny Mikośki oceniany jest jako zły. W ogólnej klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych jakość rzeki jest poniżej średniej.

Wody podziemne

Według badań *Państwowej Służby Hydrogeologicznej* wody podziemne występujące na terenie objętym Lokalnym Programem Rewitalizacji zaliczane są do obszaru jednolitych części wód podziemnych nr 153. Wody podziemne pod względem ilościowym i jakościowym oceniane są jako dobre, niewymagające uzdatniania. Do głównych zagrożeń powodujących obniżanie walorów jakościowych wód podziemnych zaliczyć można:

- wody opadowe absorbujące zanieczyszczenia atmosferyczne i przenikające do warstw wodonośnych
- awarie sieci kanalizacyjno-sanitarnych

Analizowany teren nie znajduje się w obszarze zagrożenia powodziowego.

Jakość powietrza

Brak punktów pomiarowych oraz sieci monitorujących stężenie zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery na terenie miasta utrudnia ocenę jakości powietrza. Źródła informacji na temat jakości powietrza pochodzą głównie z dokumentów dotyczących opłat za emisję gazów i pyłów wprowadzonych do atmosfery, a także raportów *Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska* dla województwa podkarpackiego. Średnie dane roczne, dobowe i jednogodzinne stężeń poszczególnych gazów to wynik oszacowania wielkości zanieczyszczeń na podstawie punktów pomiarowych rozlokowanych na terenie województwa (Nisko, Rzeszów, Jasło i Przemyśl). Uzyskane wartości pozwoliły obliczyć przedział wielkości emisji dwutlenku siarki i dwutlenku azotu dla miasta Łańcuta. Stężenia azotu na terenie miasta zostało wyliczone na podstawie danych pochodzących tylko z dwóch stacji: Nisko i Rzeszów, natomiast dla benzenu aż z ośmiu: Tarnobrzeg, Nisko, Mielec, Rzeszów, Przemyśl, Sanok, Krosno i Jasło. W 2014 roku w żadnym z powyższych przypadków nie zostały przekroczone dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń gazowych. W przypadku zanieczyszczeń pyłowych pomiary stężeń PM₁₀ i PM_{2,5} były prowadzone na 9 podkarpackich stacjach. W wyniku modelowej analizy stwierdzono, iż na obszarze miasta Łańcut utrzymuje się ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza pyłem PM₁₀ i PM_{2,5}. W skali roku dla PM₁₀ jest to wartość 31-40µg/m³, przy dopuszczalnym poziomie 40µg/m³. Łącznie liczba dni w ciągu roku z przekroczeniem dobowym wartości PM₁₀ waha się od 46 do 60. W przypadku pyłu zawieszonego o średnicy 2,5µm średnia roczna wartość wyniosła 26-32µg/m³, przy założeniu iż dopuszczalny poziom oscyluje w granicy 25 µg/m³.

Klimat akustyczny

Przez Łańcut przebiegają liczne ciągi komunikacyjne o znaczeniu krajowym (droga nr 94) i wojewódzkim (nr 877 i 881), trakty powiatowe i gminne, a także międzynarodowa magistrala kolejowa E30. Dobrze skomunikowana przestrzeń powoduje wzrost natężenia ruchu w mieście, skutkiem czego jest przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. W granicach miasta istnieją liczne źródła hałasu. Przeprowadzone w 2011 roku na terenie miasta pomiary wskazały przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, zarówno w dzień jak i w nocy. Najwyższe wartości pomiarowe odnotowano w punkcie przy ul. Mościckiego (66,9 db – dzień; 61,6 db – noc), natomiast najniższe na ulicy Mickiewicza (64,3 db – dzień; 57,1 db – noc), który znajduje się w wyznaczonym obszarze rewitalizacji.

3.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji

Założenia Lokalnego Programu Rewitalizacji mają pozytywne następstwa w sferze przestrzenno-funkcjonalnej, środowiskowej, technicznej, gospodarczej i społecznej. Brak ich realizacji może negatywnie oddziaływać na dalszy rozwój miasta. Najgłębsze i największe skutki mogą zostać zaobserwowane w sferze społecznej i środowiskowej. Do potencjalnych zmian zachodzących w środowisku w przypadku braku realizacji założeń zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji należą:

- pogorszenie lokalnego krajobrazu wskutek braku rewitalizacji obszarów przemysłowych i powojkowych,
- pogorszenia atrakcyjności miasta związanej z brakiem wystarczającej liczby ośrodków pełniących funkcje kulturalne i rekreacyjne,
- wzrost niezadowolenia mieszkańców związany z ograniczoną możliwością spędzania czasu wolnego (brak wystarczającej liczby traktów spacerowych, miejsc spotkań mieszkańców, niedostosowanie obiektów rekreacyjnych do warunków pogodowych),
- pogorszenie atrakcyjności miasta przez wzrost degradacji obiektów zabytkowych i pozostałych budynków,
- brak/spadek ochrony przeciwpowodziowej przez nieuregulowanie koryta potoku Mikośka, brak przebudowy kanalizacji burzowej,
- wzrost zanieczyszczenia powietrza poprzez brak realizacji zadań z zakresu termomodernizacji budynków,
- degradacja tkanki mieszkaniowej (budownictwa wielorodzinnego, osiedli mieszkaniowych, kamienic, willi),
- ograniczony dostęp do właściwej infrastruktury, usługowej, oświatowej, kulturalnej i rekreacyjno-wypoczynkowej,
- niewielka konkurencyjność miasta wśród innych miast i ośrodków regionu.

4. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko powstałe w wyniku wdrożenia LPR

4.1. Przewidywane znaczące oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe, pozytywne i negatywne) na środowisko, w tym na obszar NATURA 2000

Odwołując się do art. 51, pkt. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, należy zdefiniować w sposób kompletny wpływ realizacji ustaleń programu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz na środowisko przyrodnicze, definiując charakter, zakres czasowy, trwałość oraz negatywne i pozytywne oddziaływania projektów programu

Oceną objęto poszczególne elementy środowiska, tj. różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne. Projekty realizowane w ramach LPR mogą oddziaływać, bezpośrednio lub pośrednio na sferę gospodarczą, społeczną oraz środowiskową.

Analiza oddziaływania programu na środowisko została wykonana na podstawie planowanych projektów rewitalizacji. Stopień oddziaływania uwzględniający oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe, pozytywne i negatywne, na poszczególne elementy środowiska został oznaczony w sposób:

Symbol	Rodzaj oddziaływania
0	brak oddziaływania
+	oddziaływanie pozytywne
-	oddziaływanie negatywne
+/-	oddziaływanie zarówno pozytywne, jak i negatywne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI MIASTA ŁAŃCUTA NA LATA 2015-2020

Planowane projekty rewitalizacyjne	Elementy środowiska												
	Różnorodność biologiczna	Rośliny	Zwierzęta	Ludzie	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne	Obszary chronione, w tym Natura 2000
1. Przebudowa i modernizacja Miejskiego Domu Kultury w Łąncucie wraz z otaczającą przestrzenią publiczną i nadanie mu nowych funkcji w ramach Centrum Kultury Miasta Łąncuta – Centrum Tańca, Muzyki i Filmu wraz z Punktem Informacji Turystycznej	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
2. Rewitalizacja Rynku i terenów przyległych oraz towarzyszącej infrastruktury dla potrzeb utworzenia traktów spacerowych, przestrzeni turystycznej, kulturalnej i edukacyjnej	0	+/-	0	+	+/-	0	-	+/-	0	0	0	+	0
3. Rewitalizacja, modernizacja i przebudowa budynku przy pl. Sobieskiego 19 w Łąncucie oraz nadanie mu nowych funkcji na potrzeby administracyjne, kulturalne i społeczne	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
4. Rewitalizacja, modernizacja i przebudowa budynku przy pl. Sobieskiego 18 w Łąncucie na potrzeby administracyjne i społeczne	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
5. Modernizacja i przebudowa Miejskiej Biblioteki Publicznej w Łąncucie	0	0	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	0
6. Rewitalizacja zabytkowego klasztoru oo. Dominikanów w Łąncucie z przyległym terenem na potrzeby utworzenia Centrum Historii i Sztuki	0	0	0	+	0	0	-	+/-	0	0	+	+	0
7. Rewitalizacja zabytkowego kościoła p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika wraz z przyległym terenem dla potrzeb kultu religijnego, kulturalnych, edukacyjnych, turystycznych i naukowych	0	+	0	+	+	0	0	+/-	0	0	+	+	0
8. Rewitalizacja zabytkowej Synagogi w Łąncucie dla potrzeb muzeum oraz centrum kulturalnego, edukacyjnego, turystycznego i naukowego	0	0	0	+	0	0	0	+/-	0	0	+	+	0
9. Rewitalizacji i zagospodarowanie Stawu Browarnego w Łąncucie dla potrzeb utworzenia Centrum Wypoczynku i Rekreacji	+/-	+	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0
10. Rewitalizacja zabytkowego budynku przy ul. Piłsudskiego 70 w Łąncucie oraz nadanie mu nowych funkcji kulturalnych, edukacyjnych, rekreacyjnych i społecznych	0	0	0	+	+/-	+	0	+/-	+	0	+	+	0
11. Rewitalizacja budynku przy ul. Danielewicza 15 w Łąncucie oraz nadanie mu nowych funkcji społecznych	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
12. Przebudowa wraz z odtworzeniem nawierzchni ulic na obszarze Śródmieścia Łąncuta	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	+	0
13. Przebudowa kanalizacji deszczowej na obszarze Śródmieścia Łąncuta	0	0	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0
14. Przebudowa kanalizacji sanitarnej na obszarze Śródmieścia Łąncuta	0	0	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0
15. Przebudowa sieci wodociągowej na obszarze Śródmieścia Łąncuta	0	0	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0
16. Przebudowa sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej oraz deszczowej na obszarze osiedla Generała Stanisława Maczka	0	0	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0
17. Uruchomienie żłobka miejskiego wraz z filiami na terenie Miasta Łąncuta	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	+	0
18. Przebudowa parkingu i placu targowego przy ul. Cetnarskiego w Łąncucie	0	0	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI MIASTA ŁAŃCUTA NA LATA 2015-2020

19. Budowa nowego placu wraz z halą targowa przy ul. Matejki w Łąncucie	0	0	0	+	+	0	0	+/-	0	0	0	+	0
20. Rewitalizacja i zagospodarowanie Lasu Bażantarnia w Łąncucie dla potrzeb Parku Wypoczynku i Rekreacji	+/-	+	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	0
21. Przebudowa, rozbudowa, nadbudowa i modernizacja zespołu kościelnego (dawne budynki gospodarcze i oświatowe) na potrzeby utworzenia centrum integracji społecznej, centrum aktywizacji i wsparcia dla osób bezrobotnych i wykluczonych, domu dziennego pobytu oraz centrum społeczne dla dzieci i młodzieży	0	+	0	+	0	+	0	+	+	0	0	+	0
22. Modernizacja budynku Środowiskowego Domu Samopomocy dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi w Łąncucie wraz z poprawą estetyki otoczenia oraz jego użyteczności	0	+	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	0
23. Modernizacja budynku przy ul. Piłsudskiego 70/26 wraz z poprawą estetyki otoczenia i nadanie nowych funkcji dla potrzeb pomocy społecznej	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
24. Modernizacja budynku nr 2 Domu Pomocy Społecznej przy ul. Piłsudskiego 72 wraz z poprawą estetyki oraz dostosowaniem otoczenia dla potrzeb społecznych	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
25. Modernizacja budynków Zespołu Szkół Technicznych w Łąncucie	0	+	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	0
26. Przebudowa, remont i modernizacja budynku przy ul. Cetnarskiego na potrzeby Fundacji Semper Fidelis	0	0	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	0
27. Przebudowa, remont i modernizacja lokalu użytkowego po starej kotłowni na os. Gen. Maczka i nadanie mu nowych funkcji dla potrzeb świetlicy dla dzieci, młodzieży, osób starszych oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
28. Uporządkowanie publicznego transportu zbiorowego poprzez zagospodarowanie dworca autobusowego i utworzenie Centrum Komunikacji w Łąncucie	0	+	0	+	0	0	0	+	0	0	0	+	0
29. Utworzenie terenów inwestycyjnych na terenie Miasta Łąncuta	0	+/-	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
30. Przebudowa basenu otwartego wraz z otoczeniem przy ul. Składowej w Łąncucie na potrzeby obiektu całorocznego – utworzenie Centrum Kultury Fizycznej	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	0
31. Termomodernizacja budynków użyteczności publicznej na terenie Śródmieścia Łąncuta	0	0	0	+	0	+	0	0	+	0	0	+	0
32. Rewitalizacja wspólnych części budynków mieszkalnych (w tym zabytkowych domów, willi i kamienic) w Śródmieściu Łąncuta	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	+	+	0
33. Rewitalizacja, przebudowa i modernizacja wspólnych części wielorodzinnych budynków mieszkalnych na obszarze Śródmieścia i terenów przyległych w Łąncucie	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	+	+	0
34. Rewitalizacja podwórek oraz przestrzeni międzyblokowych na osiedlach mieszkaniowych na obszarze Śródmieścia i terenów przyległych w Łąncucie	0	+	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	0
35. Regulacja potoku Mikośka oraz Starego Wiśłoka w celu zwiększenia ochrony przeciwpowodziowej miasta Łąncuta	+/-	+/-	0	+	+/-	0	0	+	0	0	0	+	0
36. Rewitalizacja, przebudowa i modernizacja budynków użyteczności publicznej w Łąncucie pełniących funkcje edukacyjne, kulturalne, zdrowotne i administracyjne, będących własnością podmiotów innych niż Miasto Łąncut	0	0	0	+	0	+	0	+/-	+	0	+	+	0
37. Utworzenie Trasy Turystycznej szlakiem łańcuckich zabytków i atrakcji kulturowych	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	+	0

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI MIASTA ŁAŃCUTA NA LATA 2015-2020

38. Techniczno-materialne wsparcie Miejskiego Domu Kultury w Łąncucie w zakresie realizacji projektów społecznych	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	0	+	0
39. Techniczno-materialne wsparcie Miejskiej Biblioteki Publicznej w Łąncucie w zakresie realizacji projektów społecznych	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	0	+	0
40. Kulturalny łańcut: cykl imprez związanych z muzyką i tańcem na terenie łańcuta	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
41. Kulinaryny łańcut: cykl imprez związanych z poznaniem tradycji i smaków na terenie łańcuta	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
42. Utworzenie spółdzielni socjalnych na terenie Miasta łańcuta	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
43. Utworzenia centrum integracji społecznej, centrum aktywizacji i wsparcia dla osób bezrobotnych i wykluczonych, domu dziennego pobytu oraz centrum społeczne dla dzieci i młodzieży	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	+	0
44. Utworzenie terenów pod inwestycje mieszkaniowe – osiedle Jana Pawła II	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	+	0
45. Utworzenie terenów pod inwestycje mieszkaniowe spółdzielni mieszkaniowej – działka nr 2066/10, 2061/25 przy ul. Wyszyńskiego	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	+	0
46. Uruchomienie nowych terenów inwestycyjnych związanych z mieszkalnictwem oraz sportem i rekreacją przy ul. Mościckiego w Łąncucie	0	+	0	+	0	+	0	+/-	+	0	0	+	+	0
47. Budowa budynku socjalnego przy ul. Kościuszki w Łąncucie	0	+/-	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	+	0
48. Prace remontowo-konserwatorskie przy zabytkowych obiektach na Cmentarzu Komunalnym w Łąncucie	0	0	0	+	0	0	+/-	+	0	0	+	+	+	0
49. Rewitalizacja Lasu Dębik poprzez zagospodarowanie terenu dla zachowania bioróżnorodności	+	+	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	+	0
50. Przebudowa i modernizacja stadionu miejskiego poprzez nowe zagospodarowanie terenu oraz budowę kompleksu sportowego	0	+/-	0	+	0	0	0	+/-	0	0	0	+	+	0
51. Budowa, przebudowa hal sportowych oraz przebudowa boisk sportowych przy łańcuckich szkołach	0	+/-	0	+	0	0	+/-	+/-	0	0	0	+	+	0
52. Rozwój innowacyjnego przemysłu oraz promocja tradycyjnych lokalnych produktów wytwarzanych w oparciu o historyczne receptury łańcuckie	0	0	0	+/-	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Realizacja projektów określonych w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 przyniesie poprawę stanu elementów środowiska w stosunku do stanu obecnego. Większość planów nie zakłada stałego znaczącego negatywnego oddziaływania. W trakcie wykonywania prac związanych z realizacją ww. projektów zakłada się krótkotrwałą, chwilową i odwracalną ingerencję w środowisko przyrodnicze i kulturowe, powodując przejściowe uciążliwości. Poniżej zaprezentowano możliwe znaczące oddziaływania na poszczególne elementy środowiska, wynikające z realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji.

Różnorodność biologiczna

Planowane projekty rewitalizacyjne zawarte w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 zawierają zadania, które w większości przypadków nie będą znacząco ingerować w różnorodność biologiczną.

Projekty związane z rewitalizacją ekosystemu lądowego (las) (*projekt 20*) lub wodnego (staw, potok) (*projekt 9, 35*) mogą oddziaływać na bioróżnorodność w sposób bezpośredni, długoterminowy i stały, zarówno pozytywny, jak i negatywny. Wszelkie działania mające na celu oczyszczenie i zabezpieczenie terenu zmniejszą poziom zanieczyszczeń w wodach i glebie, powodując poprawę warunków bytowania roślin i zwierząt. Z drugiej strony prace rewitalizacyjne związane z wykonaniem zorganizowanej zieleni, uregulowaniem naturalnego koryta rzeki, tworzeniem nowych ścieżek spacerowych i rowerowych, miejsc parkingowych oraz budową nowych obiektów zachwieją środowisko naturalne, powodując ubożenie bioróżnorodności poprzez fizyczną degradację, a także zmniejszenie powierzchni lub zmianę charakteru siedlisk.

Rośliny

Planowane projekty rewitalizacyjne w znaczący sposób wpłyną pozytywnie na szatę roślinną. Zadania rewitalizacyjne w ramach większości projektów (*projekt 1, 2, 7, 9, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 34, 35, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 50, 51*) zakładają oczyszczenie, uporządkowanie i pielęgnację zieleni miejskiej, dzięki czemu zmniejszy się poziom zanieczyszczeń w wodach i glebie, natomiast w miejsce uszkodzonych i chorych roślin zostaną wprowadzone nowe nasadzenia. Dodatkowo planowane działania uchronią tereny zielone przed intensywnymi procesami urbanizacji i degradacją środowiska przyrodniczego.

Należy także zaznaczyć, że na etapie realizacji pozostałych projektów istnieje możliwość krótkotrwałego, chwilowego i odwracalnego negatywnego oddziaływania na szatę roślinną, związanego z prowadzeniem prac budowlanych.

Zwierzęta

Obszar objęty programem rewitalizacji jest terenem miejskim, silnie przekształconym przez człowieka, zatem realizacja projektów zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji zakłada brak znaczących oddziaływań na populację gatunków chronionych, zmniejszenie zasięgu ich występowania oraz pogorszenie jakości i funkcjonowania populacji i siedlisk.

Projekty rewitalizacyjne, w zakres których zalicza się przebudowa infrastruktury drogowej (modernizacja nawierzchni dróg, chodników, tworzenie miejsc postojowych) (*projekt 1, 6, 9, 18,*

34) z uwagi na swój charakter nie wpłyną negatywnie na drożność korytarzy ekologicznych. Na etapie realizacji projektów związanych z prowadzeniem prac budowlanych związanych z modernizacją budynków, powinno uwzględniać się ochronę ptaków gniazdujących w ścianach budynków (zgodnie z Ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody).

Ludzie

Wszystkie zaplanowane projekty rewitalizacyjne w znacznym stopniu będą pozytywnie oddziaływać na warunki życia mieszkańców, wzrost dobrobytu społeczeństwa, poprawę poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także na stan zdrowia mieszkańców. Działania rewitalizacyjne spowodują wzmocnienie więzi społecznych, integrację międzypokoleniową i wewnątrzpokoleniową mieszkańców oraz poczucie lokalnej tożsamości. Budowa nowych obiektów kulturalnych i rekreacyjnych, a także stworzenie wysokiej jakości oferty kulturalnej wpłynie pozytywnie na aktywizację mieszkańców miasta oraz możliwość wypoczynku i rekreacji zarówno mieszkańców, jak i turystów. W ramach projektów planuje się także poprawę dostępności i jakości oferty usług społecznych, w tym organizację warsztatów i zajęć aktywizujących różne grupy odbiorców, mające na celu pomoc osobom zagrożonym procesami wykluczenia i marginalizacji społecznej.

Realizacja przedsięwzięć wskazanych w Programie Rewitalizacji nie będzie miała wpływu na pogorszenie stanu zdrowia ludzi. Przewidywane negatywne oddziaływanie będzie miało charakter bezpośredni, krótkoterminowy, chwilowy i odwracalny, który będzie związany z pojawieniem się czynników negatywnych, takich jak hałas, drgania, pylenie, a także emisja zanieczyszczeń do wód i gruntu oraz utrudnienia komunikacyjne. Oddziaływanie negatywne będzie wynikiem podejmowanych inwestycji, które wymagają podejmowania prac budowlanych, modernizacyjnych i montażowych. W przypadku prowadzenia kilku inwestycji równocześnie istnieje możliwość wystąpienia negatywnego oddziaływania skumulowanego, które w znaczący sposób może wpłynąć na zdrowie mieszkańców.

Jakość i zasoby wód

Planowane projekty będą miały stosunkowo duży wpływ na środowisko wodne oraz gospodarkę wodno-ściekową. W ramach procesu rewitalizacji zostanie przeprowadzona przebudowa kanalizacji deszczowej, sanitarnej, a także sieci wodociągowej, która będzie miała charakter pozytywny, bezpośredni i stały (*projekt 13, 14, 16, 18, 19, 45, 46, 47*). Planowana regulacja potoku Mikośka oraz Starego Wisłoka wpłynie pozytywnie na stosunki wodne obszaru i przyczyni się do ochrony przeciwpowodziowej miasta.

Planowana przebudowa płyty Rynku wraz z wybudowaniem Podziemnej Trasy Turystycznej (*projekt 2*) może wymagać odwodnienia terenu, w związku z czym może wpłynąć negatywnie na wody podziemne. W trakcie prowadzenia robót istnieje potencjalne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia wód podziemnych substancjami ropopochodnymi pochodzącymi z wykorzystywanego sprzętu, dlatego też stan sprzętu budowlanego i środków transportu powinien być na bieżąco monitorowany.

Jakość powietrza

Planowane przedsięwzięcia rewitalizacyjne, w perspektywie długoterminowej, będą dodatnio oddziaływać na jakość powietrza. Projekty związane z termomodernizacją budynków, zagospodarowaniem obecnych i wyznaczaniem nowych terenów zielonych, wpłyną pozytywnie na jakość powietrza (*projekt 1, 3, 4, 5, 10, 11, 12, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 33, 36*).

Realizacja planowanych projektów rewitalizacyjnych, w tym przeprowadzanie kompleksowych remontów wiąże się z emisją gazów i pyłów do atmosfery. Oddziaływanie o charakterze negatywnym, krótkotrwałym i odwracalnym będzie występować jedynie w miejscu wykonywanych działań rewitalizacyjnych.

Powierzchnia ziemi

Realizacja większości projektów zawartych w Programie Rewitalizacji przewiduje prowadzenie prac zgodnie z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, w tym z zachowaniem profilu przypowierzchniowej warstwy ziemi oraz zachowaniem biologicznych funkcji gleb.

Projekty rewitalizacyjne związane z wykonywaniem szczegółowych badań podziemi oraz budową Podziemnej Trasy Turystycznej (*projekt 1, 2*) w znaczący i trwały sposób wpłyną negatywnie na powierzchnię ziemi. Dodatkowo na etapie prowadzenia robót budowlanych, mogą pojawić się negatywne czynniki, takie jak pylenie oraz emisja zanieczyszczeń do gruntu i wód.

Klimat

Nie przewiduje się znaczących i negatywnych oddziaływań na klimat powstałych w wyniku wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji. Specyfika prac ujętych w dokumencie nie przyczyni się do emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych. Potencjalnie występujące negatywne oddziaływania mogą mieć charakter krótkotrwały, chwilowy i odwracalny o zasięgu lokalnym.

Planowane projekty rewitalizacyjne w wielu przypadkach dotyczą termomodernizacji budynków, która w konsekwencji przyczyni się do mniejszej emisji gazów i związków chemicznych do atmosfery, a zatem wpłynie pozytywnie na stan aerosanitarny powietrza.

Krajobraz

Realizacja zadań inwestycyjnych ujętych w LPR w znacznym stopniu wpłynie pozytywnie na typowo antropogeniczny krajobraz wyznaczonego obszaru. Zaplanowane przedsięwzięcia mają na celu ochronę terenów cennych, zarówno pod względem kulturowym, jak i przyrodniczym. Realizacja projektów z zakresu modernizacji budynków infrastruktury społecznej wraz z przebudową terenów otaczających (*projekty nr 1-11, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 32, 33, 34*) podniesie walory krajobrazowe jednostki urbanistycznej. Aspekt związany z rewitalizacją obiektów oraz uporządkowaniem obszarów przyległych stanowi priorytetowy rezultat powyższych inwestycji. Odrestaurowane budynki infrastruktury społecznej podwyższą walory kulturowe miasta, a tym samym wpłyną na poprawę warunków życia mieszkańców oraz wzrost atrakcyjności turystycznej jednostki. Kolejno, istotne są przedsięwzięcia z zakresu odnowy infrastruktury technicznej (*projekty nr 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21*) warunkujące wysoką jakość estetyki przestrzeni publicznej.

Bezpośrednie oddziaływanie odnotowuje się również w aspekcie poprawy krajobrazu przyrodniczego miasta. Rewitalizacja i zagospodarowanie terenów zieleni miejskiej (*projekty nr 34, 35, 37, 44, 45, 46, 50*) ma na celu ochronę i zachowanie walorów środowiska naturalnego jednostki terytorialnej. Wszystkie z wyżej wymienionych zadań inwestycyjnych stanowią pozytywne oddziaływania kształtujące przestrzeń miejską w sposób bezpośredni i długoterminowy. Jedynie na etapie realizacji robót budowlanych oddziaływanie będzie miało negatywny, krótkotrwały i zarazem odwracalny charakter. Dodatkowo przewiduje się także, iż wszelkie działania rewitalizacyjne będą prowadzone zgodnie z poszanowaniem krajobrazu, przyczyniając się do wzrostu jego jakości.

Zasoby naturalne

Nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań wynikających z realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020.

Zabytki

Projekty realizowane w ramach Lokalnego Programu Rewitalizacji nakierowane są w większości na poprawę przestrzeni publicznej, poprzez przebudowę obiektów infrastruktury społecznej i technicznej, a także modernizację zespołów dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego miasta. Planowane inwestycje mają za zadanie chronić, zachowywać i promować tradycje związane z historią Łańcuta i Ziemi Łańcuckiej. Działania związane z ingerencją w sferę kulturową to przede wszystkim:

- Rewitalizacja zabytkowego klasztoru oo. Dominikanów (*projekt 6*),
- Rewitalizacja zabytkowego kościoła p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika (*projekt 7*),
- Rewitalizacja zabytkowej Synagogi w Łańcucie (*projekt 8*),
- Rewitalizacja zabytkowego budynku przy ul. Piłsudskiego 70 w Łańcucie (*projekt 10*),
- Rewitalizacja, przebudowa i modernizacja budynków użyteczności publicznej w Łańcucie (*projekt 36*),
- Rewitalizacja wspólnych części budynków mieszkalnych w Śródmieściu Łańcuta (*projekt 32*),
- Rewitalizacja, przebudowa i modernizacja wspólnych części wielorodzinnych budynków mieszkalnych na obszarze Śródmieścia (*projekt 33*).

Przeprowadzenie prac konserwatorskich poprawi wizerunek budynków, a zarazem całej jednostki urbanistycznej. Prace remontowe będą prowadzone pod nadzorem *Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków*, co pozytywnie przełoży się na walory estetyczne obiektów, dodatkowo wzmacniając rangę oraz znaczenie Łańcuta w przestrzeni krajowej i europejskiej. Specyfika prac modernizacyjnych wpłynie korzystnie na zabytki, nie powodując negatywnych oddziaływań i nie ingerując bezpośrednio w środowisko przyrodnicze. Charakter zadań inwestycyjnych określany jest mianem pozytywnego, bezpośredniego i długoterminowego.

Dobra materialne

Większość zadań ujętych w LPR (*projekty nr 1-39, 53-51*) zakłada poprawę omawianego komponentu środowiska, poprzez podniesienie walorów estetycznych miasta. Projekt dokumentu kładzie nacisk na porządkowanie ładu przestrzennego Łańcuta, poprzez przebudowę i modernizację infrastruktury

społecznej i technicznej, a także na uporządkowanie terenów zieleni miejskiej, zgodnie z polityką proekologiczną. Powyższe działania o charakterze długoterminowym i stałym stanowią pozytywny aspekt, zarówno dla sfery funkcjonalno-przestrzennej miasta (przebudowa ciągów komunikacyjnych i modernizacja zasobów budowlanych, przy jednoczesnym zachowaniu standardów urbanistycznych), jak i społecznej (wzrost dostępności i jakości usług publicznych).

Przewiduje się krótkoterminowe i negatywne oddziaływanie na stan dróg oraz budynków, związane z wzmożonym ruchem samochodowym w obrębie prowadzonych prac remontowych.

Obszary chronione w tym obszary Natura 2000

W związku z tym, iż obszar rewitalizacji nie obejmuje terenów objętych ochroną w ramach europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000 oraz innych obszarowych form ochrony przyrody, nie przewiduje się występowania negatywnych oddziaływań na te obszary.

4.2. Skumulowane i transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Skumulowane oddziaływania na środowisko mogą wystąpić w przypadku realizacji kilku projektów równocześnie w obrębie jednego rewitalizowanego obszaru. W celu uniknięcia uciążliwości związanych z oddziaływaniami skumulowanymi należy ustalić harmonogram prac oraz informować zainteresowane strony o zamiarze prowadzenia prac budowlanych.

Skala przedsięwzięć zaplanowanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 ma charakter lokalny. W ramach działań objętych LPR nie przewiduje się występowania transgranicznego oddziaływania na środowisko.

4.3. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w związku z realizacją zadań LPR

Rewaloryzacja środowiska przyrodniczego to proces realizowany w przypadku, braku możliwości ochrony elementów przyrodniczych (Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r., *Prawo ochrony środowiska*, art. 75, ust. 3). Analiza oddziaływań prac przeprowadzanych w ramach wdrażania poszczególnych projektów, nie wykazała konieczności przeprowadzenia kompensacji środowiskowej. Zadania inwestycyjne ujęte w LPR, w większości przypadków są zgodne ze zrównoważoną polityką proekologiczną miasta. Jedynie prace związane z modernizacją i przebudową przestrzeni, w nieznacznym stopniu wpływają niekorzystnie na środowisko. Najczęściej są to oddziaływania o charakterze krótkoterminowym i odwracalnym.

W trakcie realizacji projektów Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020, zaleca się stosowanie nowoczesnych rozwiązań, wpisujących się w koncepcję ochrony przyrody oraz eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływania.

1. W zakresie ochrony przyrody:
 - racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych,

- uwzględnienie zasad kształtowania i urządzania terenów zieleni miejskiej,
 - ochrona roślinności i zwierząt w obszarze prowadzonych prac,
 - zabezpieczenie siedlisk naturalnych.
2. W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego:
- przeprowadzenie prac remontowych pod nadzorem Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
 - uwzględnienie obiektów wpisanych do krajowego rejestru zabytków oraz ewidencji gminy.
3. W zakresie ochrony gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych:
- minimalizacja emisji zanieczyszczeń dostarczanych do gleby oraz wód podziemnych i powierzchniowych.
4. W zakresie ochrony powietrza:
- termomodernizacja budynków użyteczności publicznej,
 - zastosowanie sprzętu remontowego o niskiej emisji hałasu i spalin do otoczenia.

4.4. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zwartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji

Większość zadań inwestycyjnych planowanych w ramach Lokalnego Programu Rewitalizacji wpłynie pozytywnie lub neutralnie na środowisko przyrodnicze. W przypadku ludzi, dóbr materialnych i zabytków wszystkie planowane przedsięwzięcia przyczynią się do polepszenia ich funkcjonowania. Mając na uwadze powyższe wnioski trudno wskazywać rozwiązania alternatywne. Jedynie w przypadku wdrażania projektów istnieją pewne rozwiązania, które mogą pozytywniej wpłynąć na efekt końcowy. Należą do nich między innymi:

- dobór materiałów budowlanych o większych walorach ekologicznych,
- wybór innych od pierwotnie zakładanych koncepcji zagospodarowania,
- zmiana lokalizacji planowanych inwestycji, głównie liniowych,
- inna, bardziej proekologiczna koncepcja zagospodarowania terenów zielonych i nieużytków,
- zmiana kolejności podejmowanych działań, aby zminimalizować skumulowane negatywne oddziaływanie na środowisko.

5. Propozycja przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu oraz częstość jej przeprowadzania

W celu skutecznej ewaluacji Lokalnego Programu Rewitalizacji dla Miasta Łańcuta niezbędna jest analiza i ocena proponowanych działań, a także monitoring skutków realizacji postanowień dokumentu. Ocena powinna dotyczyć przede wszystkim skuteczności, efektywności i użyteczności wyznaczonych celów. Do podstawowych zadań podjętych przez jednostki nadzorujące proces rewitalizacji należą:

- koordynowanie procesu wdrażania programu,
- promowanie Lokalnego Programu Rewitalizacji,
- aktualizowanie programu w zakresie dostosowania go do zamieniających się uwarunkowań,
- monitorowanie przebiegu realizacji zadań zawartych w programie oraz interweniowanie w przypadku stwierdzenia opóźnień lub nieuzasadnionej rezygnacji z realizacji zadania,
- monitorowanie wpływu podjętych przedsięwzięć na stan środowiska (zgodnie z dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko oraz dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny).

6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejszą prognozę wykonano dla potrzeb Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020. Prognoza została sporządzona zgodnie z wymogami następujących dokumentów:

- *Prawo Ochrony Środowiska* (Dz. U. z 2008r. nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami),
- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2008 r. nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W powyższym opracowaniu przedstawiono ogólną charakterystykę i główne cele Lokalnego Programu Rewitalizacji. Priorytetowym zadaniem powyższego dokumentu strategicznego jest ograniczenie skali występowania zjawisk negatywnych sfery społecznej, a także wzmocnienie wewnętrznego potencjału obszaru zdegradowanego miasta.

Kolejno, dokonano oceny stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze, a także przeanalizowano wpływ realizacji poszczególnych projektów rewitalizacyjnych na środowisko przyrodnicze. Stwierdza się, iż przeprowadzone zadania inwestycyjnych nie powinny znacząco obniżyć kondycji środowiska przyrodniczego. Nie wykazano również negatywnych oddziaływań na obszary Natura 2000, z uwagi na brak powyższych terenów w granicy LPR. Warunkiem minimalizacji niekorzystnych oddziaływań na sferę środowiskową będzie przestrzeganie zasad polityki proekologicznej.

Mając na uwadze zmniejszenie potencjalnie negatywnych oddziaływań, w prognozie zaproponowano rozwiązania ograniczające skalę niekorzystnych zjawisk. W szczególności należy eliminować skutki inwestycji na etapie realizacji projektów. W przypadku rozwiązań alternatywnych kładzie się nacisk przede wszystkim na zmianę kolejności podejmowanych działań, w celu minimalizacji skumulowanych negatywnych oddziaływań na środowisko.

Podsumowując, projekty realizowane w ramach *Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Łańcuta na lata 2015-2020* nie wpłyną negatywnie na środowisko przyrodnicze.